

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'.- φύλ. 3 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 17 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΗ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 548

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕ-ΓΡΕΣΤΑΜ. Το βιβλίο του μικρού
ἀδερφοῦ (συνέχεια).

ΙΨΕΝ. Ὁ θάνατος τῆς Ὅσε (ἀπὸ τὸν Πέρ Γκύντ). Μετά-
φραση Κ. Χατζοπούλου.

Μ. ΦΙΑΝΤΑΣ. Μία γραμματικοῦλα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. -- Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. -- Ο,ΤΙ ΘΕ
ΛΕΤΕ. -- ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

G BRANDES. Γιά τὸν Ἰψεν καὶ τὴ ζωὴ του (συνέ-
χει).

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΣΕ

ΑΠΟ ΤΟΝ "ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ,, ΤΟΥ ΙΨΕΝ

Κάμαρα στῆς Ὅσε τὸ σπίτι. Φοιτᾷ ἀπὸ φούγανα σπιθηρί-
ζει στὸ τζάκι. Ἡ γάτα καθισμένη σὲ μιὰ καρέκλα στὸ
κίτω μέρος τοῦ κρεβατιοῦ.

ΟΣΕ πεσμένη στὸ κρεβάτι πασιπαιτεὺν ἀνήσυχη
ἀπάνω στὸ σκέπισμά της:

"Ἄχ θε μου, δὲν ἔρχεται ; Ἡ ὥρα
σὺν ἀτέλειωτη ἀργὰ πὼς κινᾷ !
Ποιὸν νὰ στείλω δὲν ἔχω ἐκεῖ τώρα,
νὰ τοῦ πῶ ἤθελα ὡστόσο πολλά.
Στιγμὴ πᾶ δὲν εἶναι νὰ χάνω !
Γοργὰ τόσο ποιὸς τόλεις νάρθη !
Νὰ μποροῦσα ἀπ' τὸ νοῦ νὰ τὸ βγάλω :
αὐστηρὰ πὼς δὲν τοῖζω φερθεῖ !

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ ἔρχεται :
Καλησπέρα !

ΟΣΕ :
Βλοημένο μου ! Νὰ σε,
ἦρθες τώρα, ἀκριβό μου παιδί !
Μὰ ἐδῶ κάτω νὰ βγῆς ! Δὲ φοβάσαι
τὴ ζωὴ σου, ἂν κανένας σὲ δῇ ;

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ :
Ἡ ὀργὴ τὴ ζωὴ νὰ τὴν πάρῃ.
Νάρθη ἔπρεπε δῶ νὰ σὲ δῶ.

ΟΣΕ :
Ἔ ποῦ ναι, ἄς τὰ δῇ τώρα ἡ Κάρι
μπορῶ πιά νὰ φύγω ἀποδῶ.

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ :
Ἄκου κεῖ κουταμάρες : Νὰ φύγω !
Καὶ ποῦ τῶχεις νὰ πᾶς, δὲ μοῦ λές ;

ΟΣΕ :
Ἄχ, Πέρ ! νοιώθω τελειώνει σὲ λίγῃ
ὥρες πιά δὲ μοῦ μένουν πολλές.

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ πλέκει τὰ χέρια καὶ πηγαίνει πέρα δῶθε:
Νάτα ! ἐκεῖ ἀπ' τὰ στενὰ ἔχω γλυτώσει·
ἦσυχία τόχα ἐδῶ πὼς θὰ βρῶ ! —
Σοῦχουν πόδια καὶ χέρια παγώσει ;

ΟΣΕ :

Ναί, Πέρ, νὰ σιμῶνῃ θωροῦ. —
Πὼς τὰ μάτια μου σβιοῦν σὰ νοήσης,
ἔλα, ἀγάλια σφάλισ' τα ἐσύ.
Γιὰ τὴν κάσα μου δὰ θὰ φροντίσης·
μὰ τὴ θέλω, ἀκριβέ μου, χρυσή.
Μὰ ὄχι, ὄχι· τί λέω — ;

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ :

Σώπα ! Μένει

γι' αὐτὰ νὰ σκεφτοῦμε καιρός.

ΟΣΕ :

Ναί, ναί.

Κοιτάζει ἀνήσυχη γύρω στὴν κάμαρα.

Βλέπεις ἐδῶ τί ἀπομένει
ἀπ' ὅλα. Εἶν' ὁ κόσμος σκληρός.

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ μὲ μιὰ στροφὴ :

"Ε !

Τραγιά.

Τὸ ξέρω, ἐγὼ φταίω. Τί κερδαίνω
νὰ τὰκούγω κάθε στιγμὴ ;

ΟΣΕ :

Ἐσύ ; Ὅχι ἐσύ, τὸργισμένο
μεθῆσι εἶταν σ' ὅλα ἀφορμῇ.
Ἄκριβό μου, εἶχες πιεῖ στὸ μεθῆσι
τί κάνει ποιὸς νοιώθει καλά ;
Σ' εἶχε κιάλα ἢ καβάλα ζαλίσει
μὲ τὸν τράγο στοὺς βράχους ψηλά.

ΠΕΡ ΓΚΥΝΤ :

Ἐὸλα κούτσουρα ! Ἐξήνα τα τώρα,
ξήνα τα ὅλα γι' αὐτὴ τὴ βραδιά.